

[Justitsministeren.]

det første gennem § 1 i Tilfælde, hvor Vejen er den eneste eller væsentligste Adgang til en Ejendom og Vejen er angivet paa Matrikulskortet, at sikre den vejberettigede, selv om det ikke kan antages, at Retten er stiftet før April 1927. Naturligvis indtræder denne Beskyttelse kun i Forhold til senere Erhververe af Rettigheder over den tjenende Ejendom og medfører ikke nogen Retsvirkninger over for de øjeblikkelige Indehavere af Rettighederne, hverken Ejere eller Panthaverne.

I § 2 foreslaas det, at der skal aabnes Brugere af en Vej, der er den eneste eller væsentligste Adgang til en Ejendom eller nogen af dens Lodder, Adgang til ved Dom at faa fastslaaet, at Brugen skal vedvare mod Udbetaling af en Erstatning. Dette gælder ogsaa, selv om Vejen ikke er optaget paa Matrikulskortet. En saadan Ordning har ogsaa Forbilleder i udenlandsk Ret, ogsaa svensk Ret. Udelukkelse af Adgangen til offentlig Vej betyder en væsentlig Hindring, ofte en fuldkommen Udelukkelse af Udnyttelse af Ejendommen. Til Vejledning ved Afgørelsen af, hvorvidt Adgang til en Vej bør meddeles, naar Sag anlægges, udtales det, at en saadan Adgang bør meddeles, hvor ikke særlige Omstændigheder taler derimod, altsaa ikke hvor Retten skønnes at ville blive uforholdsmæssig byrdefuld for Ejeren af den tjenende Ejendom. Erstatningens Størrelse fastsættes efter Dommerskøn. I samme Paragraf, Stk. 2, foreslaas indført almindelig Adgang til at faa gennemført Vejret i Tilfælde, hvor en Ejendom mangler den nødvendige Forbindelse med en offentlig Vej.

Afgørelsen af disse Sager foreslaas henlagt under Landvæsenskommissioner, og det fastsættes, at Vejretten ikke kan tilkendes den Ejer, som ved en vilkaarlig Handling har afbrudt Ejendommens hidtidige Forbindelse med offentlig Vej.

Det er Hovedbestemmelserne i dette Lovforslag, som altsaa er vedtaget enstemmigt i det høje Landsting. Jeg skal hermed anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

N. P. Nielsen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, ikke kan være til Stede paa Grund af Sygdom, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, idet jeg i øvrigt skal henholde mig til den højtærede Justitsministers Udtalelser.

Lovforslaget har bl. a. ogsaa været til Erklæring i kommunale Organisationer, og

man har, i alt Fald fra en af disse Organisationer, udtalt sig for Lovforslaget, som i høj Grad er betimeligt paa Grund af mange forskellige Forhold ude omkring i Landet ved private Veje og Veje af forskellig Art. Da Landstinget har vedtaget Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, er der ikke hos mit Parti noget Ønske om Udvalgsnedsættelse, men hvis der fra anden Side er Ønske derom, saa skal jeg senere foreslaa det.

Elgaard: Den grundige Behandling, som dette lille Lovforslag har faaet forud for dets Fremsættelse og senere under Behandlingen i det høje Landsting, danner Grundlag for, at jeg kan anbefale det.

Christmas Møller: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede paa Grund af andet vigtigt Arbejde, skal jeg gøre et Par enkelte Bemærkninger. Vi har her i Folketingsgruppen haft Lejlighed til at følge det Arbejde, der er gjort i det høje Landsting, og de Spørgsmaal, der er stillet til Ministeren og hans Svar derpaa, og har gennem de Møder, vi har afholdt i Fællesskab om Sagen, kunnet give Tilslutning til den Stilling, der er indtaget i Landstinget. Vi kan derfor gennemføre Lovforslaget i dette høje Ting uden Udvalgsbehandling.

Rasmussen (Gylling): Nærværende Lovforslag har været til nærmere Undersøgelse i et paa Justitsministerens Initiativ nedsat Udvalg og har senere, som det er nævnt her, gennemgaaet en grundig Behandling i det andet høje Ting, hvorfor jeg paa mit Partis Vegne kan indskrænke mig til at anbefale dets Gennemførelse.

J. S. Foget: Jeg beklager, at jeg ikke kan fatte mig helt saa kort, som de øvrige Ordførere, da jeg har et Par Bemærkninger at gøre til Lovforslaget.

Vejrettigheder er paa Landet ofte Kilden til megen Uenighed, og det har ikke været helt uden Grund. Der eksisterer ikke saa faa Veje over Andenmands Ejendom, som hverken er optaget paa Matrikulskortet eller er tinglyst paa Ejendommen. Der findes til lige adskillige Stier, særlig saakaldte Kirkestier, som aldrig benyttes, men som Ejeren ikke desto mindre ikke maa udslette. Det er derfor paa Tide at faa skaffet en Klaring af disse Forhold, helst en Klaring, som samtidig træffer den retfærdige Afgørelse.

Hvad den første Bestemmelse i Lovforslaget angaar, som fastslaar, at Retten til en Vej, som er eneste eller væsentligste